

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 6. Christus cruci affigitur. Quod petenti Christo juxta crucem non
negasses, hoc à te semper petit, hoc illi semper debes, hoc illi nunquam
negandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

Hum, vix tamen ullus est, qui necessariam agat pœnitentiam.

In 1. parte, Dominica 4. Adventus.

Frustra te Christi miseret, nisi te tui prius miseret.

In hac 2. parte, Feria 4. hebdomada 1. Quadragesima,

Revocanti hominem Deo ab errore viæ suæ, non obtequi pejus est, quam primò vocantem nec irasci, non sequi.

In eadem 2. parte, in fine, ubi de stantibus.

Fortioris est animi non vinci à bonis blandimentibus, quam ipsa vincere mala terreatia.

In eadem 2. parte, Dio 25. Aprilis.

Nisi Christo resisteres, sic te Christus in se, sicut panem consecratum, converteret.

In 3. parte, Sabbato hebdomada 1.

Qui sibi palpat quod non longè erret, periculosius sæpe errat, quam qui aberrat longius.

In 3. parte, Dominica 3.

Hanc ad cæteras impudentiam impudicus adjicit, ut Deum orando irideat.

In 3. parte, Sabbato hebdomada 6. Videri potest in 1. parte, Feria 6. hebdomada 4. in Adventu.

Sicut à peccato, sic à peccati reliquiis, resurgendum.

In 4. parte, Dominica 15.

Nisi ab omni cupiditate voluntas, sicut ab omni errore intellectus verè convertatur, vix ulla est vera conversio.

In 4. parte, Feria 2. hebdomada 16.

FERIA SEXTA. CHRISTVS CRVCI AFFIGITVR.

Ibi Crucifixerunt eum. Luc. 23.

Hoc scientes, quia vetus homo noster simul Crucifixus est. Rom. 6.

VERITAS PRACTICA.

Quod petenti Christo juxta Crucem non negasses; hoc à te semper petit, hoc illi semper debes, hoc illi nunquam negandum.

SENSVS est præsertim de veteri homine simul crucifigendo, quod præsertim petisset Christus, & quod ibi præsens non negasses unde concluditur nunquam ad illi negandum, & ad singulos veteris hominis actus reprimendos, tantum valere Christi considerationem, quantum valuisset illa ipsa hora, quâ vidisses eum Cruci affixum.

RATIO est, quia idcirco, non negasses, quod Christus petisset quia revera sic merebatur, & sic debebas non negare quod petebat.

Sed Christus hoc idem semper petit, hoc idem semper meretur, hoc illi semper debes.

Haynesve Pars 2.

Ergo & semper debes non negare, seu quod idem est, ergo id nunquam est negandum; quod cerè potens est & efficax cum Divina Gratia ad continuam mortificationem exercendam.

I. PUNCTUM.

IBI Crucifixerunt eum, ait, S. Evangelista, quo uno dicto omnia comprehenduntur, quæ spectant ad hanc stupendam Crucifixionem. Expende singula cum affectu. Vide ut denudent Sacrum Christi Corpus, ut proiciunt in supinam Crucem, ut extendunt eius membra in illum doloris lectum, ut manus & pedes summa vi protrahunt, donec attingant locum destinatum ubi affigantur. Audi malleorum ictus in clavos: Cerne clavorum violentiam in nervos, nervorum scissuras ac venarum in manibus pedibusque, unde quatuor illa sanguinis flumina quæ totam irrigant terram. Attende & vide quæ est dolor sicut iste dolor.

Y

dolor.

f. 49.

dolor. Quid tum bone Jezu! quid sentiebas? quid cogitabas? Fili, sic de te uno cogitabam: quasi unus fuisses pro quo sic paterer; & hoc precipue cogitabam, ut me totum tibi traderem, quo amorem tuum mereri possem. Inscribebam te manibus meis per hos clavos qui tum insigebantur Cruci, & per sanguinem qui inde profluebat, ut verum fieret quod dixit Propheta, *Non obliviscar tui; In manibus meis descripsi te. Veni sequere me, Inspice exemplar quod tibi monstro, sic veterem hominem crucifige.*

Ad hoc anime quid respondes? non est dubium, quod si tum praelens ad fuisses & hæc audivisses, nullum est mortificationis genus aut actus particularis, quin libentissime subivisses, si se eius occaso obrulisses: nonne est ita? Responde. At quæso memineris, quando & quoties veteris hominis reprimendi seu naturalis appetitus coercendi occasio sese dabit. Scito te æque obligatum modò & semper id reddere Christo, ac tum credidisses illi non negandum. Perinde modò debet valere eius Exemplum & Consideratio, atque tum valuisse, si vidisses eum pendentem, & audisses à te postulantem talem mortificationis actum qui modò occurrit exercendus.

Quid est enim, cur illo tempore non illi denegasses, nisi quia judicasses id illum à te promereri quod postulat: id ita vel ab invito extorquere Crucem & tot cruciatus, quos tui gratia libenter suffert, ut si denegares, impietatis & crudelitatis notam non effugerès: nonne hæc una fuisset Ratio? Nam licet præsentia objecti multum potuisset ad commovendum sensum & animum, tamen negare non potes, quin Ratio id persuasisset. Fatere ex animo, & id effice quod S. Joannes Evangelista, *In conspectu eius suadebimus corda nostra.*

s. Ioh. 3.

II. P U N C T U M.

SED Christus hoc idem semper petit: hoc idem semper meretur; hoc illi semper debes. Hoc est enim quod ait Apostolus, *hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est: Et destruat ut corpus peccati, ut ultra non serviamus peccato:* Et alibi, *qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis Rursumque de seipso, Christo confixus sum Cruci. Quorum omnium verborum duplex est sen-*

Gal. 5.

Ibid. 2.

sus, primus, quod sicut Christus corpus suum dedit affigendum Cruci, ita nos carnem sive eius appetitum inordinatum, qui dicitur vetus homo, tradamus spiritui Gratiae, ita continentum, ut non magis se movere possit secundum suos motus naturales perverfos, quam corpus Cruci affixum. Hoc est facere secundum exemplar, quod tibi in monte monstratum est, quando scilicet quod factum est in carne Christi, hoc in carnali appetitu fieri. Hic est primus sensus.

Secundus verò est, quod, quia Christus sic fecit, ideo nos idem etiam præstare oportet, id omnino meretur cum precipue idcirco sic voluerit crucifigi, ut disceremus sic crucifigendam & continentam carnem, sive id timore culpæ & pœnæ, ut dicebat David: *Con-* Ps. 118. *fige timore tuo carnes meas, si veid solo amore,* Gal. 2. *ut Apostolus, Christo confixus sum Cruci, vivit ego iam non ego, vivit vero in me Christus.*

AT quæso te, quandònam id Christi à nobis fieri postulat & quandònam meretur ut, quod postulat, exequamur? An pro eo tantum tempore quo patiebatur, aut quo vidivisses illum, dum pateretur? Nonne id ridiculum cogitatu, & impium dictu? nonne id modò & semper id postulat, id meretur, & id debemus, cum adest occasio carnis reprimendæ? Nonne ad has occasiones confertur nobis gratia quam patientiò promeruit, si sicut de præsentia ne illud incurramus, quod severè & graviter ait Apostolus, *qui Filium Dei concul-* Hebr. 2. *caverit & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratia contrariam fecerit!* Hæc est videlicet conculcare filium Dei ac eius sanguinem, cum eius præsentem Gratias, quæ non minoris valent quam eius sanguis, reicimus: ne carnem affligamus, ac vel eius appetitui resistamus! ò probum, ò dignominiam, *Quæ utilitas in sanguine meo?* Quæ utilitas in exemplo meo?

Gal. 2.

Hebr. 2.

Ps. 29.

III. P U N C T U M.

QUOD ergo petenti Christo iuxta Crucem non negasses, hoc illi semper debes, hoc illi nunquam negandum est: Quia id semper meretur sicut tum merebatur: unde ad singulos veteris hominis actus reprimendos ita semper valere debet Exemplum Christi crucifixi, sicut: si modò Cruci affigeretur, ac si præstans adfectus huic spectaculo. *IESVS CHRISTVS heri* Hebr. 13. *& hodie.*

hodie: Ipse & in sacula. Nam cum certum sit te tūm illi non negaturum fuisse hunc mortificationis actum qui occurrit, quia iudicasset illum mereri; profecto neque etiam modò, neque quocumque petat tempore, negare unquam debes, quia sic iudicare, sic credere, & sentire debes illum tam iniuste modò mereri quam quando passus est. Aut enim tūm nihil meritus est quod faceres, aut illud meruit quod modò faciendum est. Expende hoc: quid enim meruit ut faceres, nisi quod potes & debes facere? at quid est illud nisi quod occurrit faciendum? Hoc est scilicet, quod ex Cruce vidit, hoc est cui præstando Gratiam destinavit, & salutem affixit: sicut enim te non vidit nisi in ea differentia temporis, qua modò vivis, sic neque actum mortificationis, quem redderes, nisi quo tempore esset reddendus. Quamobrem si hunc negas, negas quod debes, aut negas te illi hoc debere, quæ est horrenda blasphemia, & quæ te aliquando eò deducet, ut neges te quidquam illi debere, aut fatearis te nolle quidquam

reddere. Nam si non reddis, quod petit, quid reddes? Quidquid sit aliud, quod non petit, recusabit, & nihil reddes. *Munus non suscipiam de manu vestra.*

Et si verò alia tibi videantur præstanda, nihil est magis necessarium nihilque certius quod à te exigatur, quàm ille mortificationis actus, qui ad evitandam cordis inordinationem adhibendus est: sicut enim hanc inordinationem numquam potest probare Christus, ita non potest non petere, quod à te necesse est ut cum Gratia coerceatur. *Nemini Ecclesi. 15. mandavit impiè agere, & nemini dedit spatium peccandi.* Non ita de positivis aliis operibus certus esse potes; & verè illud mortificationi continuè applicari potest, quod de præputiis Philistinorum dicebat Davidi Saul: *Non habet Rex sponsalia necesse, nisi tantum centum præputia Philistinorum, ut fiat ultio de inimicis Regis.* Te sponsabat in Cruce Christus, & hæc a te, quæ dicta sunt, sponsalia postulabat, quæ si negas, vide Cui neges.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

Ad Evangelium, de Iudeorum Concilio contra Dominum. Ioan. 11.

Quid nequius, quam quod excogitavit caro & sanguis: *Ecclesi. 17.*

Nempe de Iesu perdendo, ut supra explicatur in hac 2. parte, Feria 2. hebdomada infra Septuagesimam.

EXPEDIT vobis ut unus moriatur homo pro populo.

Non minus expedit ad salutem, ut verus homo moriatur in nobis, quàm ut novus homo moreretur pro nobis.

In 4. parte, Feria 5. hebdomada 25.

Sicut à veteri lege, sic à veteri homi-

ne, unicuique Christiano est abstine-

dum. *In 1. parte, Sabbato hebdomada 5. post Epiphaniam. Vide & Dominicam infra Octavam Nativitatis Domini: & diem Circumcisionis.*

Mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quàm quid mortificationi detrahendum.

In 3. parte. 24. Augusti.

Quæ hac denique & sequenti die proponuntur Veritates, satis patet, quàm sint conformes superioribus, necnon quæ in parasceve seu Feria 6, hebdomadæ sanctæ.

SAB-